
Univerzita Karlova zajišťuje pro své zaměstnance hlídání dětí

Univerzita Karlova zajišťuje pro své zaměstnance hlídání dětí

Vzhledem ke stále aktuálnímu omezenému provozu základních a většiny mateřských škol nabízí Univerzita Karlova pro své zaměstnance hlídání dětí ve věku tři až patnáct let. Služba bude fungovat až do konce června a je, včetně stravného, zdarma.

Děti jsou rozděleny do tří skupin podle věku na předškoláky a žáky prvního a druhého stupně. Každá má svou místnost a vymezený den, kdy mohou do univerzitní budovy na Praze 1 přijít. Školkové děti a mladší školáci chodí pondělky až středy, žáci druhého stupně úterky a čtvrtky. „Z kapacitních důvodů jsme nemohli zajistit hlídání po celý týden, takže se kolektivy různě střídají. Říkali jsme si, že je lepší přijmout více dětí na pár dní v týdnu než brát třeba jen třicet od pondělí do pátku. Skupiny by se nemohly uskutečnit bez vstřícného postoje všech zúčastněných, včetně Správy budov a zařízení, Kolejí a menz a vedení univerzity,“ vysvětluje jedna z organizátorek projektu Šárka Vohlídalová z [UK Pointu](#), odkud nápad hlídání vzešel.

Služba funguje od 11. května a dosud ji využili rodiče pětapadesáti dětí. Největší zájem o ni byl prvních čtrnáct dní, kdy ještě nefungovaly téměř žádné školy a školky. Stále je ale hodně zařízení, která nemohou vzít všechny žáky, anebo nastavily takové podmínky docházky, které lidem nevyhovují. Proto bude hlídání dětí zaměstnanců UK fungovat až do 26. června.

Lepší než ve škole

„Mohli jsme se závazně přihlásit na prezenční výuku do školy, ale protože nám dali najevo, že půjde prakticky jen o dozor, rozhodli jsme se nechat syna doma na online hodinách. Pak nám oznámili, že jeho učitelka nastupuje do školy, takže mu online výuka skončila a zůstal doma trochu bezprizorní a osamocený,“ popisuje Veronika Francová, maminka desetiletého Jonáše a čtyřleté Marie, proč se rozhodla tento týden přihlásit svého syna do hlídací skupiny prvostupňových dětí. Jeho sestra chodí mezi předškoláky už od začátku.

„Jonáš je šikovný, výuku doma by zvládl, ale chyběl mu sociální kontakt. Tady si hned našel kamarády a vzhledem k tomu, že už ho nejde dodatečně přihlásit k nám na základku, zůstane tady nejspíš až do konce školního roku. Paní učitelky jsou šikovné, včera mu skvěle poradily s češtinou,“ chválí maminka brigádnice, vysokoškolské studentky a studenty, kteří se zde o děti starají.

UK Point využil databázi dobrovolníků, kteří se přihlásili s nabídkou pomoci během koronavirové krize a další mu dodala Pedagogická fakulta UK. „Je to skvělá zkušenost, každý kolektiv je jiný. Tento je oproti skupince z minulého týdne trochu živější, ale spolupracují moc dobře,“ představuje studentka psychologie Šárka Vlasáková kroužek osmi žáků prvního stupně. Někteří mají online hodinu se svou třídou, a pracují tedy u notebooků se sluchátky na uších, jiní plní úkoly z pracovních listů.

Individuální péče

V místnosti na druhé straně chodby sedí čtyři prckové u stolečku a lepí k sobě barevné kousky papíru jako duhu. „Máme teď celotýdenní téma barvy. Až to dokončíme, dáme si svačinku, půjdeme na hřiště, pak bude oběd, odpočinek a další hry,“ přibližuje jedna z brigádnic Johana Mlejnská plán dnešního dne, který je ovšem vždy nutně uzpůsobit dětem podle jejich aktuálního věku a počtu. „Tito jsou maličci, tady Vašíkovi ještě nebyly ani tři roky,“ usmívá se na klučička, jemuž se právě chystá zkontrolovat plenu.

Zkušenosti z této brigády chce využít v rámci povinné praxe a zajímá ji, jak se liší práce v takto malém kolektivu oproti tomu v klasické mateřské škole. „Tyto děti nejsou ani předškolní, nedokáží proto ještě spolupracovat se svými vrstevníky, potřebují individuální přístup a větší prostor pro volnou hru, což je z hlediska jejich vývoje správné. Je skvělé, že jim to zde můžeme dopřát, protože je jich tu málo – dnes jen čtyři děti na tři vyučující,“ shrnuje studentka.

Za indiány

Celotýdenní hru absolvují i školáci. „Znáš Žofii? To je holčička z knížky Dopisy od Felixe, které patří králíček Felix. Pořád se jí někde ztrácí a posílá jí odtamtud psaní. Už byl v pravěku, starověku, dneska bude u indiánů – budeme malovat tašky. Slyšela jsem, jak se o tom učitelky baví. Mluvily šifrovaně, ale já jsem to rozluštila,“ pyšně prozrazuje čtvrtáčka Agnes. Ona i většina jejích spolužáků už dokončili povinné úkoly do školy a čas do oběda teď tráví dle libosti. „To vážně existuje jméno Chrudoš?“ tváří se pochybovačně osmiletá Aneta. „Jasně, tak se jmenuje bratr babičky mého muže. Chrudoš Chromeč a pochází z Chuchle – tu si tam můžeš taky připsat do dalšího sloupečku,“ přesvědčuju ji a rovnou si taky beru čistý papír. Hru Země, město jsem nehrála roky.

Odpoledne na hřišti

Na oběd chodí děti do místní menzy, kde se z hygienických důvodů školáci a předškoláci střídají tak, aby se nepotkávali ani na chodbách. Každá skupinka má k dispozici také vlastní toalety a žáci musí mít po celý den, kromě pobytu venku, nasazené roušky, které si pravidelně mění. V místnostech jsou prakticky neustále otevřena okna a velkou část odpoledne tráví děti venku na okolních hřištích. „Program přizpůsobujeme jejich aktuálním potřebám. Minulý týden jsme se hodně věnovali společenským hrám a kolektivním aktivitám, nyní se ovšem skupina výrazně proměnila, spousta dětí se vrátila

do svých škol a ty, které zde zůstaly nebo přišly nově, si chtějí víc hrát sami. Respektujeme to – do konce června zde společně zažijeme ještě spoustu dobrodružství,“ věří Šárka Vlasáková.

Hlídaní dětí zaměstnanců UK

Kontaktní osoba Šárka Vohlídalová sarka.vohlidalova@ruk.cuni.cz

Více informací [zde](#)